

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/443/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713204829
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7713204829.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Evy Feťkovej v spore žalobcu CD A. s.r.o., so sídlom v Y. 1, Y. věžňů XXXX/XX, V. R., Z. republika, S. : 26 429 705, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej L. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX, o zaplatenie 370,97 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 10C 215/2013-70 z 24.4.2015 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, z r u š u j e rozsudok 10C 215/2013-70 z 24.4.2015 vo výroku o zamietnutí žaloby v tejto časti a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

V prevyšujúcej časti zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom zamietol žalobu na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“), ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia zmenkovej sumy vo výške 370,97 €, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 402,97 € od 2.3.2010 do 22.6.2010, čo predstavuje sumu 113,84 €, zo sumy 392,97 € od 23.6.2010 do 22.8.2010, čo predstavuje sumu 59,93 €, zo sumy 382,97 € od 23.8.2010 do 27.9.2010, čo predstavuje sumu 34,47 €, zo sumy 370,97 € od 28.9.2010 do zaplatenia, zákonného úroku vo výške 6 % ročne zo zmenkovej sumy 402,97 € od 17.5.2010 do 22.6.2010, čo predstavuje sumu 2,46 €, zo sumy 392,97 € od 23.6.2010 do 22.8.2010, čo predstavuje sumu 3,95 €, zo sumy 382,97 € od 23.8.2010 do 27.9.2010, čo predstavuje sumu 2,27 €, zo sumy 370,97 € od 28.9.2010 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy teda 1,34 € a náhrady trov konania na základe zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa 21.11.2008, pričom žalobca ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv z tejto zmenky. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. Zo zmenky predloženej žalobcom zistil, že túto vystavila žalovaná dňa 21.11.2008 (súd nesprávne uviedol dátum 25.10.2010, pozn. odvolacieho súdu) v Michalovciach na sumu 12.139,87 Sk, pričom sa v nej zaviazala, že zaplatí za túto zmenku pri predložení na rad: Y., s.r.o. IČO:35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, sumu 12.139,87 Sk, a zmenkový úrok 0,25 % denne od 2.3.2010. Na zmenke je taktiež uvedené, že je splatné: Y., s.r.o., Pribinova 25, Bratislava „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Na rube zmenky je uvedené: Namiesto nás na rad CD A. s.r.o., K červenému dvoru XXXX/XXa, XXX XX Y., Z. republika, IČO: 264 29 705. Následne pod tým je uvedené: Y., s.r.o., J. Z., konateľ, a nečitateľný podpis.

3. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXX (súd si ju zabezpečil z exekučného spisu vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 19Er 570/2010), uzavretej dňa 21.11.2008 medzi spoločnosťou Y., s.r.o.,

Y. XX, P., IČO: 35 807 598 ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou súd prvej inštancie zistil, že veriteľ poskytol dlžníčke úver vo výške 10.000,-Sk (331,94 €) a dlžníčka sa zaviazala zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o poplatok vo výške 9.680,- Sk (321,32 €), teda celkovo 653,26 €, v 12 mesačných splátkach po 54,44 €.

4. Z úverovej zmluvy a predloženej zmenky mal súd preukázané, že zmenka bola vyplnená v rozpore s ustanovením § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z., nakoľko sa touto zmenkou zabezpečuje záväzok žalovanej vo vyššej miere než to dovoľuje uvedené zákonné ustanovenie. Zmenka bola zjavne vystavená nad limit prípustný zákonom, preto je neplatná v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Z tohto dôvodu žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich náhradu neuplatnila.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a písm. f/ O.s.p. a navrhol rozsudok zmeniť tak, že súd návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania. Tvrdil, že v prejednávanej veci došlo zo strany súdu jeho konaním, ako aj napadnutým rozhodnutím k porušeniu práva Európskej únie, konkrétne k porušeniu čl. 4, 5 a 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007. Podľa jeho názoru súd nemohol nariadiť pojednávanie, pretože na rozhodnutie o nariadení pojednávania neboli splnené podmienky Nariadenia. Namietal tiež, že súd vykonal dokazovanie listinami, pričom strany takéto dokazovanie nenavrholi. Súd mal vychádzať len zo skutočností tvrdených stranami a vykonať len dôkazy nimi navrhnuté. Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, voči forme a obsahu ktorej zo strany žalovaného neboli vznesené žiadne námietky, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. Neboli splnené podmienky pre vykonanie iných dôkazov než navrhnutých stranami v zmysle ust. § 120 ods. 1 O.s.p. V prejednávanej veci súd mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Predpokladom vydania rozsudku bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Žalovaná mohla vzniesť námietky voči zmenke na základe článku 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia, ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté vzhľadom na uplatnenie koncentračnej zásady v zmysle Nariadenia. Súd sám nemôže vznášať voči zmenke námietky za žalovanú. Súd z vlastnej iniciatívy vykonal dokazovanie, preukazujúce charakter žalovanej ako spotrebiteľa, pričom táto sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedomáhala, uplatnenú pohľadávku nerozporovala a svojím konaním ju prakticky uznala. Súd teda dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Poukázal ďalej na to, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je pritom platná, je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy, preto ju nie je možné podmieňovať inými okolnosťami než sú na zmenke uvedené. Súd prvej inštancie sa pritom aplikáciou zákona č. 191/1950 Sb. nezaoberal, hoci predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový vzťah. Súd ignoroval ust. § 17 citovaného zákona, v zmysle ktorého žalovaná vo všeobecnosti nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak nemôže urobiť sama žalovaná, tým menej tak môže urobiť súd. Pokiaľ aj žalovaná vznesie námietky, je na nej, aby ich oprávnenosť preukázala. Dôkazné bremeno teda spočíva na žalovanej a nie je možné ho preniesť na žalobcu. Napadnuté rozhodnutie považoval za prekvapivé rozhodnutie, čo predstavovalo odňatie možnosti konať pred súdom. Prekvapivosť vyplynula zo skutočnosti, že žalovaná uplatnený nárok nepoprela, no napriek tomu súd uplatnený nárok zamietol, ale najmä vyplynula z rozporu napadnutého rozhodnutia s konštantou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktorú žalobca poukázal v odvolaní a ktorá mala byť súdu prvej inštancie známa. Žalobca nesúhlasil ani s posúdením dohody o vyplňovacom práve blanko zmenky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Poukázal na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťal, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Súčasne z formulácie ust. § 4 ods. 6 a použitia spojenia „v čase vyplnenia“ ako aj zo slov „vyplnenú veriteľom“, je zrejmé, že zákonodarca pripúšťal, že zmenky budú vyplnené dodatočne po vystavení, pretože inak by použil spojenie „v čase vystavenia“, resp. by vylúčil vyplňovanie zo strany veriteľa. Na základe uvedeného uviedol, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmeniek.

7. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadрила.

8. Žalobca v odvolacom konaní zobral čiastočne späť návrh na začatie konania v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Žalovaný voči späťvzatiu nemal námietky (§ 101 ods. 3 O.s.p.).

9. Podľa ustanovenia § 370 ods. 2 Civilného sporového poriadku, účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Žalovaná sa k čiastočnému späťvzatiu nevyjadрила, teda neuviedla vážny dôvod nesúhlasu s čiastočným späťvzatím žaloby, preto Krajský súd v Košiciach v zmysle ust. § 370 CSP rozhodol o pripustení čiastočného späťvzatia žaloby o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo súm uvedených v bode 1. odôvodnenia, zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v tejto časti a konanie zastavil.

10. Predmetom odvolacieho konania tak zostal rozsudok v celej prevyšujúcej časti, ktorým bola žaloba zamietnutá (ďalej len rozsudok) a súvisiaci výrok o trovách konania.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, b/, f/ O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP, v CSP odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, h/) a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť v zmysle ust. § 389 ods.1 písm. c/ CSP.

12. V prejednávanej veci rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods.2 písm. f/ O.s.p. (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

13. Predmetom konania v prejednávanej veci je zaplatenie zmenkovej sumy 402,97 € spolu so zmenkovým úrokom (po čiastočnom späťvzati žaloby) vo výške 0,06% denne zo sumy 402,97 € od 2.3.2010 do 22.6.2010, čo predstavuje sumu 113,84 €, zo sumy 392,97 € od 23.6.2010 do 22.8.2010, čo predstavuje sumu 59,93 €, zo sumy 382,97 € od 23.8.2010 do 27.9.2010, čo predstavuje sumu 34,47 €, zo sumy 370,97 € od 28.9.2010 do zaplatenia, zákonného úroku vo výške 6 % ročne zo zmenkovej sumy 402,97 € od 17.5.2010 do 22.6.2010, čo predstavuje sumu 2,46 €, zo sumy 392,97 € od 23.6.2010 do 22.8.2010, čo predstavuje sumu 3,95 €, zo sumy 382,97 € od 23.8.2010 do 27.9.2010, čo predstavuje sumu 2,27 €, zo sumy 370,97 € od 28.9.2010 do zaplatenia, ako aj zaplatenia zmenkovej odmeny vo výške 1,34 €. Žalobca si túto pohľadávku uplatnil na základe zmenky, vystavenej žalovanou dňa 21.11.2008 v Michalovciach na zmenkovú sumu 402,97 €. Okrem zmenkovej sumy sa žalovaná zaviazala zaplatiť aj zmenkový úrok 0,25% denne od 2.3.2010 do zaplatenia. Zmenka bola vystavená na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy č. XXXXXXXX.

14. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že súd založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby na zistení, že zmenka bola vyplnená v rozpore s ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., nakoľko sa touto zmenkou zabezpečuje záväzok žalovanej vo vyššej miere než to dovoľuje uvedené zákonné ustanovenie. Zmenka bola zjavne vystavená nad limit prípustný zákonom, preto je neplatná.

15. S týmto záverom sa odvolací súd nestotožňuje, keďže vyplnenie zmenky zodpovedá ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

16. V zmysle ust. § 4 ods. 6 zákona 258/2001 Z.z. v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovacia zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že zmenkou je možné

zabezpečiť nároky zo spotrebiteľského úveru len v zákonom určenom rozsahu, čo v preskúmvanej veci je splnené.

17. Vychádzajúc z poskytnutého úveru 331,94 € mohla byť vyplnená zmenková suma maximálne 431,52 € (331,94 € + 30 %), pričom bola vyplnená zmenková suma 402,97 €, teda v nižšej, než zákonom dovolenej výške. Keďže zmenka bola vyplnená v súlade s ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., nemožno dospieť k záveru, že práva uplatnené z takejto zmenky, ktorá nebola vyplnená v rozpore s § 4 ods.6 zákona č. 258/2001 Z.z., sú uplatnené v rozpore so zákonom.

18. Pokiaľ súd prvej inštancie poukazuje na skutočnosť, že zmenkou sa zabezpečuje zmenkový úrok až do zaplatenia, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že zmenkový úrok nie je premietnutý v samotnej zmenkovej sume (v tejto je premietnutá iba istina úveru a úrok z úveru) a dohoda o zmenkovom úroku predstavuje samostatnú dohodu, ktorej platnosť súd môže posudzovať ex offo z hľadiska jej súladu s dobrými mravmi, pokiaľ ide o dohodnutú výšku zmluvného úroku (viď stanovisko Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR a Obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 93/2015 bod III.).

19. Aj v prípade neplatnosti dohody o zmenkovom úroku pre jej rozpor s dobrými mravmi vzhľadom na dohodnutú výšku zmenkového úroku a dohodnutý čas, po ktorý sa mal tento zmenkový úrok plniť, táto skutočnosť nemá sama osebe za následok neplatnosť zmenky, ako to nesprávne uzavrel súd prvého stupňa. Neplatnosť zmenky z uvedeného dôvodu nemožno ustáliť.

20. Treba však zdôrazniť, že povinnosťou súdu prvej inštancie bolo v prvom rade zaoberať sa otázkou (ne)platnosti zmenkovej dohody, obsiahnutej vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, a to z hľadiska, či táto dohoda je v súlade s ust. § 4 ods.6 zákona č. 258/2001 Z.z.

21. Dňa 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spoločné stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa v nasledujúcom znení :

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že :

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;

2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

22. Stanovisko je uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93.

23. Z vyššie citovaného stanoviska vyplýva, že ak vystaviteľom zmenky je spotrebiteľ, čo nepochybne bolo preukázané aj v prejednávanej veci, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená, v danom prípade zákon 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu 24.7.2009.

24. V zmysle ust. § 4 ods. 6 zákona 258/2001 Z.z. v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo

šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciú zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že zmenkou je možné zabezpečiť nároky zo spotrebiteľského úveru len v zákonom určenom rozsahu.

25. Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

26. Z rozhodovacej praxe odvolacieho súdu mu je známe, že zo všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy uzavretej medzi žalovanou a spoločnosťou Y., s.r.o., je zrejmé, že zmenková dohoda bola obsiahnutá v bode 14 všeobecných podmienok poskytnutia úveru a v zmysle tejto zmenkovej dohody, zmenková suma má pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Uvedená dohoda umožňuje vyplniť zmenkovú sumu vo výške všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky, pričom súd pominul skúmať, či táto dohoda nie je v priamom rozpore s obmedzením vyplývajúcim z citovaného zákonného ustanovenia § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Táto otázka je pritom rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci, pretože v prípade neplatnej zmenkovej dohody, už bez ohľadu na to, či zmenka bola vyplnená v súlade s citovaným ustanovením § 4 ods. 6, právo zo zmenky vyplnenej na základe neplatnej zmenkovej dohody nie je možné priznať.

27. Úlohou súdu v ďalšom konaní bude preto riadiť sa vyššie vysloveným právnym názorom a na základe výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania, prípadne aj doplneného po vrátení veci posúdiť platnosť zmenkovej dohody obsiahnutej v čl. 14 všeobecných podmienok poskytnutia úveru z hľadiska jej súladu s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., teda či táto dohoda rešpektuje obmedzenie vyplývajúce z vyššie citovaného zákonného ustanovenia a v závislosti od záveru od (ne)platnosti zmenkovej dohody opätovne rozhodnúť o uplatnenom nároku po späťvzatí žaloby.

28. Z vyššie uvedeného hľadiska súd prvej inštancie vec neposudzoval v dôsledku nesprávneho záveru o vyplnení zmenky v rozpore s § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z., preto v záujme zachovania zásady dvojinstančného konania odvolací súd nemal inú možnosť, než napadnutý rozsudok zrušiť v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c/ CSP a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

29. V novom rozhodnutí opätovne súd rozhodne o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).